

РАННА ПРОЛЪТЪ

Напраздно подъ чемширитѣ
 Кокиченце ще дирите:
 Тукъ сѣнка е, стои снѣга,
 Макаръ, че топло е сега,
 Стои по дървенитѣ пейки,
 Овити съ бръшлянови вейки,
 Стоятъ и снѣжнитѣ калпаци
 По струпанитѣ камънаци.
 На припекъ пѣкъ кокиче бѣло
 Лехичка цѣла нацѣвтѣло.
 Навредъ край голата топола,
 Тревица млада е набола;
 Изъ вадичката покрай нея
 Врабче се кжпе и лудѣе.
 И, като весели звънчета,
 Цѣлъ купъ изкжпани врабчета
 Чирикатъ лудо, безъ умора,
 Изъ гжститѣ клоне на бора.
 На улицата купъ деца
 Игрятъ съ пламнали лица,
 И въ свѣтналитѣ имъ очи
 Се смѣятъ слънчеви лжчи

Ст. Цанкова-Стоянова

Съ тая книжка изпращаме „Слънчице“ брой 3.

Редактори: **Елинъ Пелинъ** и **Александъръ Спасовъ.**

Стопанинъ-издателъ: Александъръ Спасовъ, ул. Бачо Киро № 12. Тел. 39-22.